

406
 6
 desideris meis imago blanditur, quod & a quibus dominis meis
 ut crebro faciatis & posco, cogitantes absentiam uestram
 hac sola posse assidue & te sustineri, habent felicitis simi uotum
 presentiam mihi dilectam me cogitanti epistularis cura sus-
 ficiat. Domine mihi salutem uberrimam dicens precor, ut
 & per sancti prope preces funderemini me desistatis, &
 domino gratias referre cuius circa me beneficia ^{ch} & iam
 in spirita tribuuntur.

DICTIO IN DEDICATIONE, MISSA MAXIMO EPO

Numquam pauper uenatime atur ingenii, ubi diues
 se accusa dicendi. Transit hominem quotiens caelestibus
 militat mens nostrae culturas, ne in angustum redigatur
^{narrationis} & scilicet, si opifici suo obsequium referre narra-
 turus. Potest enim linguam facundie dotibus ornare
 qui contulit, & dare uerbis ingenium quem faciemur de disse-
 sermonem. Nam propheta dudum aciem iubeat eloqui,
 Dum ad perfectam magistri eloquentiam & fortissimi
 monitoris, Tubam inbecilla moris erigeretur in facta.
 Qui nullis gradibus dum peritiam meditatur effloruit,
 Nec per ^{plati} alicuius scientiae admissi perfectionis ascendit.
 Qui diu militem in fabricato portauit ingenio, Officium
 ducis iussus arripere, qui uere eundem rennuit, constanter
 implebit. Sic nos dedicationis festu caelebri nites, inter
 spiritibus laetitia bona praestulamur gratia impump
 remus. Absit formido debilis, remouetur fiducia in-
 anter concepta per studium. Nos de humanae perfecti-
 onis semate, Nec praesumimus aliquid, ne quid memus.
 deinde quis in beati Iohannis prophetae & apostolici
 templum hoc seificauit Ingressus uel mure dubit & ore
 luxuri? Cuius senior gratia quam natura, dum ante
 lucis Ingressum, piquatis impleat & officium. Limonius
 huius uirtute signauit. Nam uno eodemque tempore
 & matrem fecunditate nobilem fecit, & in officios ^{ajchito}